

မဟာဇေယပူရ။နဂရတြဌန်း။

မြို့နန်းထောင်တည်။အောင်စည်ကြူးရင့်။စိုးစံတော်
မူသော။ကန်တွင်းစည်းခုံစေတီတော်ဒါယကာ။လိရိပဝရ
မဟာဓမ္မရာဇာ။ ၁၁၀၅၇ မင်းတရားကြီးဘုရားလက်ထက်။
၁၁၂၃-ခုနှစ်စာပြီး။ကတိုးဂူတော်ရွာ။ဒွါရကျော်ထင်
ယောက်ဘ။စကျိမြို့ဇာတိ။ကျမ်းဂန်တတ်မြောက်
သော။ရဟန်းလူထွက်-ပညာရှိဦးနိုး။
စီကုံးရေးသားအပ်သော

ရွှေတိုးဂါမံမြင်းကြန်လက်ာရင်း။

ကို။မန္တလေးမြို့။ဗုဒ္ဓဘာသာ-သာသနာပြုအသင်း
ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်စီတင်။ပင်စင်အငြိမ်းစား
ပညာအုပ်-ဦးကျော်ရန် A. T. M. က။
အရပ်ရပ်သော မူများနှင့်။ ညှိနှိုင်းတိုက်ဆိုင်
ပြင်ဆင်ပြီးလျှင်။လူအများတို့အကျိုးငှါ။မြင်းရှပ်ပုံပါ
ထည့်သွင်းဘော်ပြုလျက်။စက်တင်ပုံနှိပ်
လုပ်ဆောင်ထားပါသည်။

ပဋ္ဌမနှိပ်ခြင်းစာအုပ်ရေး-၂၀၀၀။

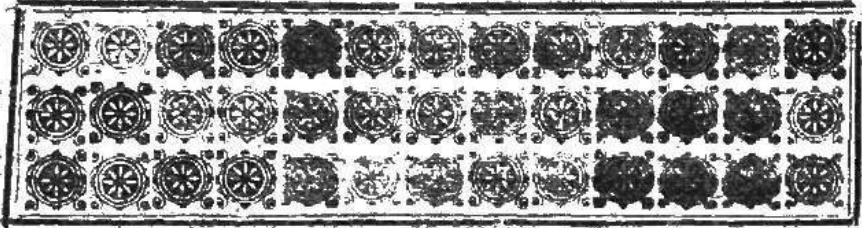
S. P. B. Press, Mandalay,

၁၉၁၇-ခု၊ဒီဇင်ဘာလ။

အဘိုး-၄-၀။

ရွှေတိုးဂါမံ-မြင်းကြန်လက်ကျမ်းရင်း။

နမောတဿ-တဂတထော-အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

— ၀ —

ဇေယျတု။ ။ ရွှေတိုးဂါမံ။ ရပ်ဌာနံ က။ အဟံ။ အကျွန်ုပ်သည်။
 သုံးလူထွဋ်ခေါင်။ မိတည်းနောင်ကို။ မာရ်အောင်ထွဋ်ထုန်းစည်နှင့်။
 ရှောင်မြို့နည် ကင်းဝေးကွာ။ သုအာချာတော။ ကောင်းစွာ ဟော
 စသည်။ ဝဗ္ဗောမြတ်ဆယ်ပြာက။ အဝိဇ္ဇာနှုတ်ဆေးလျှော်။ သီလပျံ
 ရှောင်း။ ထွဋ်ကျော်သောင်းသည်။ ရုံးပေါင်းသစ်တော်ဟု။ ဤသုံး
 ဘေဝ် မြတ်ဆုံးကို။ စေတနာဇော။ သဒ္ဓါပြောသည်။ မနောဗ္ဗတ်
 ကြည့်ညှိ၍။ ပီတိပိုဝေဉ်။ ကုသိုလ်ဥက္ကဋ္ဌ။ ဂှိရိုးအင်္ဂါ။ ငါးခုပါသည်။
 သုံးမြွာအတန်ပြုရှင့်။ ဝဗ္ဗိရေ နှစ်ဦးဖြင့်သာ။ ရွှေဌကံပျောဆိုဝင်။ ဗ္ဗတ်၍
 ပပိုင်စည်။ လှိုင်လှိုင်ဂှိရိုးပါ၏။ ရှိသေစွာဂှိရိုးပြီးမှ။ ဥပါဒ်ထိုထို။ ဘေး
 ကိုဖြိုသည်။ ဒုဏ်ကိုပျောက်ထွဋ်ဆီးမှ။ ရှေးအတီးမြင်းကြန်ဟောင်း။
 အစေ့အကျက်။ အမှတ်ခက်သည်။ အော်ထက်ပြန် ထပြောင်းရို့။
 ရှတ်လွယ်ကြောင်းသိအောင်သာ။ ရှေ့နောက်အစဉ်။ သင့်အောင်
 ရှဉ်၍။ စိရင်ကုန်စို့ပါထု။ ဆင်ပြင်လျာလေပပ။ သပြာပွေးပွေး။ န
 ဆေးလေးသည်။ ယဉ်ကျေးနိုင်သမျှနှင့်။ မင်းဒွါရကျော်ထင်သာ။
 နာမတွင်ခြင်း။ မောင်ရန်ကင်းက။ ဝပ်စင်းတောင်းပန်ငြား၍။ လူအ
 များရှုတ်လေစိမ့်။ နှလုံးရည်၍သာ။ ။ လက်ကုံးစိမ့်ထေ။

(၁) မြင်းကိုစီးက။ ထီးမသိသင့်သည်။ ဆိုမှီးထုံးဟောင်း။
 စကားဟောင်းသည်။ လမ်းကြောင်း ကဲ့သို့ တည်၏။ မြင်းဟူသည်

လည်း။ တူမည်မဟုတ်ချေ။ မြင်းကောင်းမြင်းကြွမ်။ ရှုစုံစမ်းမှု။ ကွဲ
လမ်း ရှိသင့်ပေ၏။ သို့ဖြစ်ထွေကို။ စေ့ ရှေ့လုံးထား။ ဆင်းရွယ်ထွ
တင့်။ ပန်းနှုတ်ပွင့်သည်။ ဆုန်းရှင်သူကောင်းသားတို့။ ထူးထွေပြား
မြင်းတို့မှာ။ အမျိုးမွေးရေ။ ဓမ္မနေထကွဏာနှင့်။ ဆေးကုရာချည်တိုင်
က။ အကျဉ်းဖြင့်အား။ စီရင်ထားသည်။ ခြောက်ပါးသော ဌာနကို။
နည်းကျကျသိအောင်သာ။ ချိုမြိန်ကဲလွန်။ ဤမြင်းကြွန်ကို။ ကောင်း
မွန်လေ့ကျက်ရာ၏။ သို့လေ့လာက။ မြင်းမှာ ဆိုးမြင့်နိမ့်။ ယုတ်သည်
မြတ်သည်ကို။ မမြို့သိလျှင်းထိမ့်လေ။

(၂) ခေါ်ဝေါဟာရ။ ဓမ္မနဟု။ မဂဘောသာ။ နိဂန္ဓုဒ္ဓန်။ အ
ဘိခါန်နှင့်။ ကျမ်းဂန်ခြင်းလင်းရာ၏။ ထိုသတ္တဝါကို။ ခေါ်ရာတွင်နာ
မ။ ဟယောတုရင်္ဂီ။ တုရင်္ဂီသည်။ ဝါဟောနှင့်အသစ်တင့်။ သိန္ဓ
ဝဟု။ တွင်ထံ၌ခြောက်ရ။ သဒ္ဓါနှင့်လျဉ်း။ စိုးတစဉ်းဖြင့်။ အကျဉ်းဝိ
ပြုတ်ပြုမှု။ ဟယခါတုသည်။ ဝရုခါတ်နှင့်ဟော။ ဟယတိတိ။ သွား
ထတ်တိသည်။ ဣတိ။ ကြောင့်။ ဟယောတည့်။ တုရိတောသည်။ အ
ဆောတလျင်သာ။ ဂစ္ဆတိပင်။ သွားတတ်ချင်သည်။ တုရင်္ဂီမည်
သညာထည့်။ တုရင်္ဂီလည်း။ ၎င်းနည်း။ ရွက်ဆောင်တတ်စွာ။ ဤ
ခြင်းရာကြောင့်။ ဝါဟမည်သည့်တည်းဟု။ ရှင်ကစွည်းအမိန့်တော်။
အသေဘက္ခ။ စားတတ်ထွ၍။ အသေအမည်ခေါ်ရှင်။ သိန္ဓဝေါတွင်
ကြောင်းကား။ မှန်စွာမယုတ်။ မြင်းအရုတ်တို့။ သရဒ္ဓရာနားနှိုက်ဖြစ်
သောအား။ ကြောင်းထူးလည်။ သိန္ဓုမြီဇာတော။ သိန္ဓဝေါဟု။ ဝိဂ္ဂ
ဟောပြုရမည်တည့်။ အာဇာနိသတိုရ်ရ။ သုခဝါဟိ။ ကုလိနတော။
ဝိနိတောသည်။ ကိဿရော။ ပေါတကနှင့်။ စောဝုက ခလုကာ။
ဇဝါမိကော။ ဇဝနောသည်။ များသော အားဖြင့်။ ဖြာ၏။ မြန်တိုင်း
ဘာသာဝဟိ။ မြန်မာတို့လေ့ရှိ။ စားခြင်းသွားခြင်း။ မြန်တုံလျှင်း၍။
မြင်းဟုခေါ်သမိုက်၏။ ထိုအလိုက်ကို။ နှိုက်၍ကြွေဘွေရှာ။ မြန်မာအ
လို။ ထေရ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့။ ဝိပြုဟိပြုသည်မှာကား။ မြန်မြန်သာ ဘက္ခတိ။
မနှေး အားသွန်။ လျင်ထန်တန်သည်။ မြန်မြန် ဂစ္ဆတိကြောင့်။ မြင်း
ထွင်ဘိခေါ်ထင်ရှား။ ထိုမြင်းတို့မှာ။ အမျိုးဖြာသည်။ ဆယ်ရွာဟူ၍

ပြား၏။ ထိုဆယ်ပါးကို ခြား၍ ထုတ်ပြပါ။ စောဒကံဆို၊ ပုဂ္ဂိုလ်မေး
သောခါမူ။ သိန္ဓဝါမျိုးတကွ။ ဝေလဟာက။ အမည်ရသည်။ ထိုမှ
ကောင်းကင်ခွံနှင့်၊ စွန်လိုက်၍။ တိမ်ထဲမှာမွေ့ လျော်။ တိမ်တိုက်ကွန်
မြူး။ တဦးသဉ္ဇမြင်၊ ရွှေစင်တူနှိုင်းခေါ်သား။ ဤငါးဘော်မြင်းတို့ကား။
သရဒ္ဒရာ။ ကောင်းကင်မှာသည်။ အိုင်သာ၊ နေတတ်နားနှင့်။ တောင်
ပုစွါမြင်းမိရခြေ။ ဖြစ်သဖြင့်အား။ တိမ်ညွန့်စားသည်။ ယှံ့သွားမြင်း
တို့ပေတည်း။ လောမျိုး လေးစီးတခြား။ ထိုမျိုး၊ ပွေးမျိုး၊ ပုစဉ်းမျိုး
နှင့်။ မည်းမျိုး ဤငါးပါးကား။ လွန်များများ မနှစ်ထိပ်။ လူပြည်နှ့်
ဖြစ်လျှင်။ ။ မြင်းတွင်အမျိုးနိမ့်လေ။

(၃) သိန္ဓေါမြင်းထွဟန်မှာ။ ခြေလက်မည်းသွေး။ ကိုယ်မွေး
နိ၍။ ဆင်းမြေမြေသည်။ မန်ကျည်းစေ့ပိမာသို့။ မျိုးဝေလဟာက
လည်း။ စိုင်လျော်လိုလို။ ဖြူရောင်ဆိုသည်။ ကျောကိုလျှော်၍မည်း
၏။ မျိုးတနည်းကောင်းကင်ခွံ။ ခံမျိုးငယ်ဖြူ။ ချည်ဝင်တူသည်။ ဖေါ
ဦတလဲလဲတည့်။ ထွဟန်ကဲ၍။ တိမ်ထဲမှာကွန်မြူးသည်။ ကိုယ်မွေးနိ
မြန်း။ တင့်ထူးဆန်းသည်။ ဝတ်ပန်း တရထည်တည့်။ ခြေလေးမည်
နှုတ်သီးမူ။ အမြီးလည်ဆံ။ မှင်ဆံဦးစွန်း။ အာစပ်မှန်းသည်။ ဆယ်
ခန်းဆွတ်ဆွတ်ဖြူ၏။ ရွှေစင်မူတူနှိုင်းကား။ နက်စင်ပြောင်ပြောင်။ ထွ
ကြူးခေါင်သည်။ ဝိတုန်းတောင်အလားသို့။ လောမျိုးကား- မြို့ပန်း
ကျယ်။ ခြေလက်ဥက္ခောင်း။ လွန်ကြီးထောင်းသည်။ လျောင်းလျောင်း
မျက်လုံးငယ်နှင့်။ ထိုမျိုးဝယ်သဏ္ဍာန်ကို။ သောင်းသည်ချည့်သည်။
ထိုသည်-ကျပ်သည်ဆို၏။ ပွေးမျိုးကို သိလေတို့။ ခြေလက်ပေါင်
နှင့်။ နှာရောင်ကားတို့။ ကိုယ်နှင့်အမြီး။ ရှည်ကြီးရှည်ထုံမြို့ရှင့်။ ပု
စဉ်းတို့အမျိုးသော်။ ခြေလက်မြီးရှည်။ ကိုယ်နှင့်လည်မှာ။ တို့သဉ္ဇမ
ကြည့်မျှော်တည့်။ မည်းမျိုးသော်ကား။ တော်တော်နဲ့ ကိုင်း။ နူးရှက်ကြီး
လျက်။ ခြေလက်တို့လေ။ လည်ရှည်ထွေသည်။ အနေခပ်ရှိုင်းရှိုင်းမိ
ကျော့ကုန်းကိုင်းနှင့်။ အော်တိုင်းအသံထွက်။ သင့်အသံမှာ။ ကျယ်
ဖွါဖွါသည်။ နားမှာအခံခက်တည့်။ မြင်းဖြစ်လျက်နှင့်။ ဆယ်ဆက်ကို
မသွင်း။ မြောက်ဘော်မသွေး။ မစည်းဝေးသည်။ ဝါပလေးဆိုသည်။

မြင်းကာ။ သံစွမ်းခြင်းသူ အမျိုး။ မြီးဆံဘားဘား။ မှင်ဆံများသည်။
 လည်ကားခပ်သိုးသိုးနှင့်။ ကျောက်ကုန်းရိုးကိုင်၍ပ။ စွမ်းပတ်သည့်
 လေး။ တူတပြေးကြောင့်။ ဝါပလေးအမည်ရရှင်။ မြင်းဆယ်ပါးအ
 နက်ထွင်။ ဆုန်းထန်းနိဗ္ဗိ။ မြင်းအချိုကို။ လူတို့ စီးရချင်ရှင်။ တချို့
 လျှင်-မြင်းတို့ကား။ ဆုန်းထန်းခိုး အလွန်။ ကြီးသည်မှန်၍။ ဟိမဝန်
 ထောပျားနှိုက်။ ကောင်းစွင်ထွားသည်။ ပျံသွားတစေသခ။ ဂင်္ဂါ တ
 သက်နှင့်တသက်ကို။ ကျက်စား စမ္ပါပင်ကာတည့်။ ဆုန်းထောစေ
 ထောလုံးသိပ်။ ထိုမြင်းတို့ကိုမူ။ ။ ဘတ်သူစီးရချင်စေ။

(၄) အမွေး၏အပြားမှာ။ ဘောင်းစတ်ပိုင်လျော်။ အနံ့ခွံခေါ်
 သည်။ သုံးဘော်ဖြာ၍တည်၏။ ထိုသုံးလည်ရှိရာတွင်။ တပါးတပါး။
 ဆယ်စီဖြားသည်။ ပေါင်းငြားသုံးဆယ်ပင်တည့်။ ထိုပစီမွေးလျှင်အ
 တူတူရှိလင့်ကစား။ သဘောအားဖြင့်။ စာခြားကွဲဟန်မူ၏။ အညို
 ဟူသည်။ အဖြူနှင့်အပြောက်။ အပြာတကွ။ အဖွဲ့နှင့်အခြောက်ကား။
 အမွေးပေါက်က။ ရေမြောက်သည်ချည်းမှတ်။ ထိုရတနံ့ဖြိုး။ အစီးစီး
 မှာ။ ခြောက်စီးရှိထုံလတ်၏။ မွေးဘောင်းဝတ်ခြေစီးစယ်။ သမင်
 ဝမ်းနို့တွေ။ သင်းခွေ။ ဝေမလင်း။ လောင်းတုံလျှင်းက။ ထင်းစင်း
 ပြည့်တဆယ်တည့်။ ပိုင်လျော်ဝတ်စမူအား။ အစါစစ်မန်း။ နိ
 မြန်းတုတ်ကျယ်။ လောင်းတုံ သွပ်က။ တဆယ် ပြည့်လေခြား
 လိမ့်။ အနံ့ခွံ အားလည်း။ မမှားဆယ်ပြည့်ကြေခင်း။ အရွှေအဝါ။ ကြိုး
 ကြာ အနက် လောင်းလေ့။ အမွေးပေါင်း မှတ်ရာ၏။ ဒသသုံးထီ
 သွယ်။ ။ သုံးဆယ်အမှန်တည့်လေ။

(၅) အမွေးကြီးငါးပါးကို။ အတွင်း၌တည်။ သိမ်မွေ့သင့်ကြောင့်။
 သိမည်ခဲအင်ညိုရှင်။ ယင်းထိုအမွေးကား။ ပထမ။ ဒုတိယ။ တတိယ
 ဟု။ စတုတ္ထ။ ပဉ္စမပြား၏။ နှလုံးကြား။ အဆုတ်ကြားမှာ။ စာဉ်ငြားပဉ္စ
 မ။ မွေးပျက်စွကို။ စီးမှထိလေရာလိမ့်။ အဆုတ်ကြား။ အဆဲကြား။ ဒုတိ
 ယမည်ပေး။ ထိုအမွေးကို။ စာကျေးလျှင်။ သိလေငြားလိမ့်။ အသည်း
 ကြား- အဆုတ်ကြားဝယ်။ တည်ငြား တတိယ။ မွေးလောမာကို။
 အိပ်ခါထိလေသွပ်တည့်။ သည်းလုပ်ဆုတ်ကြားတွင်ပေ။ စတုတ္ထ
 ခေါ်မွေးထော်လော်ကို။ ဣတ်သော်သိလေချင်လိမ့်။ ငါးကြိမ်လျှင်

မြောက်သံဖြင့်။ ပစ္စမသံရတ်။ မွေးယုတ်စည်မည်ခွင့်ကား။ နှုရုံးနှင့်
 အဆုတ်၏။ အန္တရုံ၊ အကြားတွင်။ ။ ဆက်ခွန်လျှင်သိဘွယ်စဉ်လေ။
 (၆) စီးလျှင်သိဟန်မှာ။ မြင်းစီးကြင်လည်။ သူတို့သင်္ချာလျှင်
 သာကြည် စီးလေ ပါက။ ဖိစေ့ ထေစောင်းသွား။ နောက်ပစ်ထိုး
 ကာ။ ကုန်းကိုခါခါ။ ငိုခါတို့ ခါသွားနှင့်။ မွေ့ ညက်ထွေးညင်မသာ။
 တိမ်းသည်ပြတ်သည်။ ရပ်သည်ဖြစ်လေရာ၏။ ကျေးသေခါ သိ
 ဟန်ကား။ မိမိစားခွက်။ မေါ် ကန်ယက်၍။ အန်ထုတ်ထွေးသည်များ
 နှင့်။ အိပ်တုံ့ငြားက။ ထင်ရှားသိကြောင်းလည်း။ လူးသည်ဟောခက်
 သည်။ သွားကျိတ်သည်နှင့်။ ရှုသည်တညှိုးညှိုးတညှိုး။ စပ်စပ်လည်း
 ဝါးတုံ့တိ။ ထွတ်လတ်သောခါ။ သိဘွယ်မှာကား။ အိပ်ရာနေထိုင်။
 ချည်တိုင်မှန်းမသိစေရ။ ယင်းထိုဂိုက။ ပြတ်တိဆိုရာ၏။ အမွေးကြီး
 ငါးပါးခေါ်။ ။ လျှော့စွာသိသည်တညှိုးလေ။

(၇) မြင်းတို့၏ဇွေမှာ။ မွေးဇွေခါးဇွေ။ အရိုးဇွေဟု။ ထေ့ဇွေ
 ဖြား၍ဖြာ၏။ အဖြာအဖြာရှိသည်တွင်။ အမွေးဇွေကို။ ငှေးဦးဆိုစိပ်။ န
 ရိုရ်ဖြစ်၍မင်ထည့်။ အကြင်မြင်းတို့အား။ နေရာအတွက်။ ဇွေသန်
 သက်သည်။ အထက်နှုတ်ခမ်းဖျား၌။ ဇွေထင်ရှားရှိတုံ့စွာ။ နာမ
 ကောင်းမုတ်။ အမည်ထုတ်မှု။ နှုတ်ထံဆိပ်ဟုမှည့်လေစေ။ အောက်
 နှုတ်ခမ်း၏။ အဖျားမူ။ မုတ်ဆိတ်မှည့်ပါ။ အာစပ်မှာကား။ မည်သာ
 ဆက်ခွန်ဟူ၏။ မေးဖေါ် မှုနှစ်ဘက်ကို။ ရှိထိုတုံ့ထုတ်။ ဇွေနှစ်တွက်
 ကား။ စားခွက်နှိပ်ဟုဆိုလေစေ။ ရှေ့မြို့မူလည်ချောင်းအောက်။ ဇွေရှိ
 တုံ့စေတံ။ ဆည်းလည်းဝတ်ဟု။ ပညတ်ဆိုစလောက်၏။ မျက်လုံး
 အောက်လတ်ကြားက။ ရှိသော်မှန်မည်။ ထျောက်၍တည်မူ။ မျက်
 ရည်ခံဆိုရ၏။ မှန်အေခံကအခြားလျှင်။ တစ်နှစ်ထူးလည်။ ရှိတုံ့သင်္ချာ
 လည်း။ မျက်ရည်ခံကြီးပင်တည့်။ မှန်ထက်တွင်စည်၏သို့။ နှစ်သုံး
 လုံးဆင့်။ ရှိသဖြင့်မူ။ မှည့်သင့်ဇွေထပို တည့်။ ပါးရိ။ ရိ။ ငှား။ ရှိမြို့ပါး
 တည်းဆို။ ထိတ်ဆံအောက်တွင်။ ရှိတုံ့ ချင်က။ ခေါ်တွင်ထိပ်စရို
 တည့်။ စုန်စုန်ရိ အသားထွက်။ ထိပ်ခေါင်း ခေါ်ဆို။ တွင်းဆိုဆို
 မူ။ ထိပ်စရိုရင်းဘက်တည့်။ သုံးလုံးဆက်ကန်လန်ဟန်။ ရှိထုတ်ထွေ
 က။ ဇွေတကျင်ဆို။ ထိတ်စရိုနှင့်မှန်တွင်း။ တတန်တန်နှင့်။ ဆော့ဟန်

ချီလော်ဆင်း။ ရှိလတ် မူကား။ ထိုဗွေအားကို။ ပတ္တမြား ခုံလောက်
 သွင်းလေ့။ ထိပ်ဆံရင်းဘက်တချက်။ ရှိပြန်လတ်မူ။ ပန်းချီသမုတ်။
 အဟုတ်ပညတ်ဘက်လေ့။ ထိပ်ဆံစပ်အောက်ကွက်တွင်။ တကွ
 နက်နှစ်လုံးပြိုင်။ ထိပ်စရိုနှင့်။ တန်းတူချင့်မူ။ ခေါ်သင့်လက်ဗွေ ခိုင်
 တည့်။ နားနှစ်ပြိုင်ထဲတွင်မြှောင်။ နားစောင်မှည့်မြှောက်။ နားတွင်း
 နောက်မှာ။ ငိုသံနာနှင့်။ နားအောက်မှာကား။ ငိုသံကြားသည်။ နား
 ဖျားမှာဗွေတဆောင်တည့်။ လည်ချိုင့်ချောင်။ လည်ရုတ်အောက်။
 ရှိသော်ဗွေပုတ်။ ဗျဉ်ဆုပ်သည်။ ကျားဆုပ်မှည့်တံမြောက်လေ့။
 မှင်ရိုး အောက်လယ်ရိပ်နှိုက်။ ရှိမူဆံချိုက်။ သည်အောက်ကွက်
 မှာ။ သံထုက်ခံသရိုက်လေ့။ သံထုက်နောက်မှာ။ လျှောက်၍ကြည့်။
 မှောက်တိုရိပ်ဗွေမှာ။ ။ တထွာခြားသည်တည့်လေ။

(၈) သစ်ရောင်းဗူးကို။ ထိပါလိုက။ ရင်အင်္ဂုမှာ။ သူ နေရာကို။ ထိ
 သာနှိုင်သမျှတည့်။ ဗွေရင်ဝသုံးတန်ကြား။ ကင်းသန်းမထူး။ သုံးချပြူး
 သည်။ သစ်ရောင်းဗူးအောက်ကတည့်။ လက်ဖွဲမှာလက်တွင်ပ။ အ
 တွင်းလက်ဖွဲ။ ပြင်လက်ဖွဲဟု။ ချွေသော်နှစ်ချရ၏။ ဗွေနာမသိခဲခတ်။
 မျက်ရည် သူတ်လစ်။ ဗွေခတ်။ ညစ်မူ။ လက်ဆစ် အောက်သို့သက်
 ၏။ ထိပ်ကျည်းနှက်ကား။ ခွါခွက်သည် အပေါ်တွင်။ အာမခံဟူ။
 ဗွေနှစ်ဆူကား။ ရှိမူသူ လက်ပြင်တည့်။ ကဦးတင်သည်။ မှင်အဆုံး
 မှာကြည့်။ ထီးရိုးပိုက်မြောက်။ ကဦးနောက်သည်။ ကျောက်ကုန်း
 လယ်တည့်တည့်တည့်။ ကညောင်းမှည့်သည်။ သင့်နေခံပါ။ ဝေး
 ဝေးမကွာ။ တထွာထွာသည်။ တထွာလောက်မျှ ခြား၏။ မြီးဖြမ်း
 ချွတ်ကားတင်ခုံတွင်။ မျက်ရမ်းဆမြောက်။ ကညောင်းကထောက်
 လျှင်။ နောက်ကိုကျသည်မင်တည့်။ ခေါ်မည်တွင်သည်ဆောင်းဗွေ
 ခုတ်။ မြီးရင်းနောက်ပြန် အမွေး ဆန်သည်။ ကြက်ထောင်ပျံနှယ်
 ဖြစ်၏။ ဗွေစင်စစ်ရှိတုံတွည့်။ နာမခေါ်ပေ။ မထူးထွေသည်။ ဆောင်း
 ဗွေရစ်ပင်မှည့်လေ့။ ခွေးခွဲ၏။ နေရာမူ။ တင်သားဖြိုးတုံ။ အသားပုံ
 ဗရံခွဲပင်ဟူလေ့။ ညွန်ကျ မူကကေခက်လျှော့။ သပွတ်ခွဲကား။
 လွန်ထင်ရှားသည်။ နံပါးပေါင်စပ်ရောက်၏။ လေးငါးမြောက်ချနှစ်

ထပ်။ ရှစ်ကိုးတံဆယ်သာ။ ဗွေရုဗွာလည်း။ နေရာပေါင်စပ်မှတ်
လေ့။ ခရုပတ်ဆိုသည်ဗွေ။ ကြီးကျယ်အကွက်။ သည်တွင်ဘက်
သည်။ ဝန်းထျက်ချွန်းထျက်နေ၏။ သိုခတ်ဗွေဝမ်းကြောလယ်။ တွင်း
သိုအိမ်မှတ်။ ခရုပတ်လည်း။ မပြတ်သိုနားဝယ်တည့်။ ခပ်သွယ်
သွယ်သင်ဖြူးခင်း။ သိုခတ်ရှေ့တွင်။ ထိုတပြင်ဝယ်။ လက်လျှင်ထိ
အောင်ကျဉ်းလေ့။ ဗွေနင်းထက်မှာမူနံဘေးကသာ။ နင်းထက်ရာ
တွင်။ သိသာထွအောင်ဟူ၏။ နင်းသက်မူသက်ရာက။ ရေတွက်နှိုင်း
ရှေ့။ ပေါင်းရုံးချဲ့မူ။ လေးဆဲငါးခုရ၏။ ဗွာနုဗွာနိတည့်။ အကျည်းရုံး၍
သွယ်။ ။ အကျယ်ကိုထိရ၏လေ။

(၉) မွေးဗွေအပေါင်းတွင်။ နှုတ်တဆိပ်မှန်။ နှစ်တန်နားစောင့်
အင်နှင့်။ ရင်ဝတွင် သုံးတန်ကြာ။ သပွတ်ဆွဲမည်လတ်။ ဆည်း
လည်းဝတ်ဟု။ ခေါ်မှတ်၍ ဆယ်ဖြာ။ ရှိရိုးသါစင်စပ်ပေ။ အထူးထုတ်
တော်။ သရုတ်ခေါ်မူ။ ဗွေကျော်သန္ဓေဗွေတည့်။ ပင်းထိုနေရာတွင်။
ဖြူမည်းနိတျာ။ မွဲရွှေဝါတို့။ စွန်းလာပြောလာလျှင်မူ။ မွေးဗွေပင်ခေါ်
သည်ချည်း။ ဗွာနုဗွာနိစွာ။ အမည်မှာမူ။ တူစွာအောက်ကနည်းရှင့်။
နားစောင့်တည်းမရှိမူ။ ပြာပုံထဲတွင်။ အမြဲဝင်သည်။ အိပ်ချင်ခွေး
နှင့်တူ၏။ ဗွေတဆူဆည်းလည်းဝတ်။ တပွင့်လုံးသာဖြူတို့ပါက။
အောက်ကြာခေါ်ပညတ်လေ့။ ထူးမြတ်ရင်းသည့်ဗွေ။ အာမခံဟူ။
ဗွေနှစ်ဆူကား။ ထိုတူပင်ကောင်းပေ၏။ တဆောင်ဗွေတမူကား။ စီး
သူကျော်ဟိုး။ ဘုန်းမေခံဖြူး၍။ တန်ခိုးလွန်ထင်ရှားထိင့်။ ပတ္တမြားခုံ
လောက်မူ။ လက်ဖွဲနှစ်ခု။ ဗွေရုဗွေဝန်း။ ကင်းသန်းတလိုက်။ ထီးရိုး
စိုက်တို့မူကား။ ဆင်းရဲသူ မတန်ချေ။ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်။ မင်းအားစီး
ထိုက်ပေတည့်။ သံလျက်ဗွေရှေ့သွားက။ လူပြည်ကျော်ဆဲ။ ရန်ပုံခွဲ
သည်။ သူရဲကောင်းစီးရ၏။ နောက်ပြန်ကမစီးရာ။ သစ်ရောင်းစူး
ကို။ အပြစ်ဆိုလည်း။ သင့်ကိုတွင်၍သာတည့်။ မစီးရာမဆိုထည့်။
ပန်းချပ်ဘွေတို့မှာ။ ။ မထောင်းတာချေဘူးတည့်လေ။

(၁၀) မကောင်းသောဗွေ။ ပေါင်း၍ရေမူ။ ထွေထွေပြားသည်
ပင်တည့်။ ဗွေစခွတ်နှိပ်။ မှောံတိုရိပ်တခွင်နှင့်။ ဗွေတကျင်ထရိ. မှတ်။

ရွှေစိုးဝါထံ-မြင်းကြွန်လက်ကျမ်းရင်း။

ဇက်ခွန်ပါးတီး၊ ထာဝရ်းဆွေးစွဲ၊ ညွှန်စဲကျံနစ်၊ ဆေါင်ဇေ့ရစ်သိုခတ်
နှင့်၊ မြီးပြင်းချွတ်ကျားဆုတ်တွင်း၊ လက်ဇေ့ ဆိုင်ကွက်၊ ထိပ်ကျည်း
နှုတ်သည်။ မျက်ရည်သုတ် ရခတ်သွင်း၍။ သင်ဖြူးခင်းဇေ့စာလျှော်၊
ကဦးကညောင်။ ထိုဇေ့ပေါင်းကား၊ မကောင်းမလွတ်မြောက်
စာညွှတ်။ လက်ဆစ်အောက်တွင်းအပ။ ဇေ့ရှိကမူ။ မကောင်းယူသည်။
စီးသူချည့်တတ်ထွဏ်။ မစင်ဝပတ်လတ်ဇေ့ရှိမကောင်းပင်။ အိမ်ပါး
ထွင်းမှ။ မစင်မကျစေနှင့်။ ကြွင်းသောဇေ့။ လွတ်လေ၏။ ကောင်း
ဆံ့ညွှတ်သိုးသည်ကို။ မဆိုပြီသူးတည့်လေ။

(၁၀) စွန်ဆိုက်မြီးရင်း။ သင်ဖြူးခင်းနှင့်။ ဖြူးခြင်း သူကောင်
ထင်။ ဆိုးပါးမှန်လှ။ ဤဌာနကို။ လင်းဒဆိုက်ဟုတွင်၏။ သူကောင်
တင်ထည်း။ ထိုသွင် မဟုတ်လွန်။ ကူးနှီးတင်အုံး။ မှင်အဆုံးဟု။
ဆုံးထွေရှိသည်မှန်၏။ သန္တာပြန် ဆိုးပါးမှာ။ သင်းစွန်တုံချင်။ သင့်မ
စင်ကို။ သင်းပင်ပြန်၍သာလျှင်။ မတွယ်ရာမထျေခံပတ်၊ နမ်းခြင်းစား
ခြင်း။ ဖြူးကုန်လျှင်းက။ ယင်းကိုတခုမှတ်လေဘူ။ သင်းစွန်လတ်ကျင်
ကိုသာ။ သင်းပင်စုံမက်။ နှမြောချက်ကြောင့်။ နမ်းထျက်သည့်ခြင်းရာ
လည်း။ ပြန်သန္တာတခုပင်မှတ်ရာ၏။ ထိုမှတဝစီး။ သင့်အမြီးသည်။
ကျင်ကြီးတွင်းသို့ ဝင်၏။ သည်ကိုပင်တခုယူ။ ဆိုခဲ့ပြီးငြား။ ဤသည်
မျှားကား။ လားလားမကောင်းဟူ၏။ နေဝင်မူမီးချုပ်က။ အချိန်သန်း
ခေါင်။ တိုင်လျှင်းအောင်လျှင်။ ခြံနောင်ဝင်လကကား။ သကုဏ
သည်။ ငှက်များအပေါင်းတို့။ အဆိုတ်ထိမ်းလစ်။ ဝင်ချိန်ဖြစ်၍။ စင်
စစ်မင်မချီတညွှတ်။ ကောင်းသည် မြို့ဆိုရာ၏။ အချိန်နှင့် ဝင်သည်
မှ။ မှန်စွာကောင်းသည်တည့်လေ။

(၁၁) ခံမှည့်ခံရွန်း။ ခံပွန်းဟူ၍လျှင်၊ ခံမျိုးအပြားသတောအား
ဖြင့်။ ဆိုးပါးရှိသည်ပင်တည့်။ ကိုယ်မွေးလျှင်ဖြူလျက်ကို။ စင်ငါးပါး
နှင့်။ ရှည်သဖြင့်မူ။ ခေါ်သင့်ခံပွန်းဆိုရှင့်။ အနိကိုခံရွန်းတည့်။ မြည်း
ပြောင်တိတ်လျက်။ ညှိရောင်ထွက်သည်။ အနက်ကိုခံမှည့်တည့်။
စင်ငါးပါး၏ သရုပ်မှာ။ အာလျာမကြွင်း။ နှခေါင်းတွင်းက။ ချင်း

ချင်းထွက်၍နိတျာဇာ။သိုအိမ်မှာလည်း။ ကျိုးအာသိးမှည့်အသွင်။
မျက်ခမ်း စပ်ခြင်း။ ခွါနီစင်းသည်။ ဟင်းသပဒါးပင်တည့်။ ငယို
လျှင်စပ်တုံဘိ။ ဖြိတ်ကဲ့သဖွယ်။ မျောက်စပ်နှယ်လျှင်။ တကယ်
ကွမ်းသွေးထိသို့။ တစ်မယွင်းစွာည့်။ စပ်မျိုးငါးပဲမည်။ ။ဤသည်
ငါးပါးတည့်လေ။

(၁၃) အသားဗွေဆိုသည်ကား။ နှုတ်ခမ်းတွဲသည်။ စုတ်ပြတ်
သည်ရိ။ ထော်သည် ရွဲသည်များနှင့်။ ထူပါးလည်းမည်။ မထုတို
လွန်း။ ချွန်းတွန်းတွန်းသည်။ အဝန်းလည်းမည်ခဲ။ ရှုဤဘွယ်မဲ့ပါ။ နှာ
ခေါင်းကျဉ်းကျယ်။ မျက်လုံးဝယ်လည်း။ ကြီးငယ်ပေါင်စကြာသို့။
သူလာမဲ့တုံလျှင်။ နေတ္ထသူလာ။ ရှိတို့ပါလည်း။ တဘက်တည်းနှင့်။
နားလည်းရှည်တိုယွင်း၍။ နားတွင်းကျဉ်းကျယ်ဘက်။ မချောမွေ့ပါ။
အသားမှာလည်း။ တွန့်ကာရံ့ ရံ့ ထွက်၍။ အာဇက်ယျာပျောက်တုံ
ဘိ။ ဗွေတို့နေရာ။ ဋ္ဌာနမှာလည်း။ အမာရွတ်ပင် ရှိသား။ ယင်းတစ်
ကိုပြစ်တိဆိုရာဇာ။ အသားကိုစွဲသောထွေ။ ။အသားဗွေမည်
သည်တည့်လေ။

(၁၄) အရိုးဗွေမှတ်ရမည်။ အကြင်သို့သာ။ မြင်းတို့မှာဋ္ဌံဒန္တာ
သွားတို့သည်။ ကျိုးထူလည်းဆတ်တုံဘိ။ ထိုမှတထူး။ သွားပူးသွား
ကြပ်။ သွားထပ်သော်လည်းရှိအံ့။ နတ္ထိဒန္တာဆို။ စွယ်မရောက်သား။
ရော်ပါငြားလည်း။ စွယ်ဖျားရှည်တိုတို့နှင့်။ စွယ်လုံးကိုယ်ကြီးငယ်
သာ။ တချောင်းရောက်လျက်။ တချောင်းဖျက်သည်။ စွယ်ဘက်မရံ့
ပါတည့်။ နှာရောင်မှာလည်း။ ကုန်းခါကောက်၍ကိုင်း။ နိမ့်မြင့်ကျဉ်း
ကျယ်။ နဖူးဝယ်လည်း။ တင့်တယ်မဲ့ဘဲရှိုင်းလျက်။ ကျောက်ကုန်း
ကိုင်းလည်တိုင်စောင်း။ အမြီးကောံလျက်။ တင်ငေါက်ငော်သည်။
ခြေလက်တစ်။ ရှည်တိုမြောင်းတောင်းတောင်းနှင့်။ ခွါကြောကြောင်း
မညီဘိ။ ကြီးငယ်ခြေလက်။ ခွါကွဲအက်သည်။ ကံနက်သဲလည်း ရှိ
သား။ ယင်းတစ်ကိုပြစ်တိဆိုရာဇာ။ အရိုးကိုစွဲသောထွေ။ ။အရိုးဗွေ
မည်သည်တည့်လေ။

(၁၅) လက္ခဏာ၁ ဘောသည်။ အကောင်းအဆိုး။ နှစ်မျိုးပြား

၍တည်၏။ ဆိုခဲ့သည့် မြင်းတို့မှာ။ လက္ခဏာကောင်း။ ပြည့်စုံရှောင်းက။ မြင်းကောင်းဆိုလေပါရှင့်။ လက္ခဏာဆိုးချေက။ မြင်းဆိုးသမုတ်။ အတိုးဆုတ်သည်။ မြင်းယုတ်ဟုဆို၏။ ထို ၂ပါးအနက်တွင်။ ကောင်းသောလက္ခဏာချက်ကို။ ထွက်လိုက်တုံလျှင်မူ။ အကြင်မြင်းတို့အား။ ရင်ဝတ်ကျယ်။ အမြီးသွယ်သည်။ တကယ်ပျံမည့်လားသို့။ ဦးလည်ကားကောက်၍ကွေး။ ကတင်တွင်မူ။ အသားထူသည်။ နောက်မူနိဋ်၍ပြေးမှု။ ကိုယ်မွေးချောမောထည်။ ယင်းလက္ခဏာအင်။ ။ စုံလျှင်မြင်းကောင်းတည့်လေ။

(၁၆) မြင်းကောင်းလက္ခဏာ။ သိရာရှောင်းသည်။ မှတ်ကြောင်း။ တသွယ်မှာကား။ မြင်ဘွယ်ရာတင့်တယ်ထွ။ ကျောက်ကုန်းဖြောင့်သာ။ နံကိုင် ငြားသည်။ တင်ကား ကျယ်နှိုင်းမျှနှင့်။ နောက်ကကြည့်လျှင်မူ ကျေကိုတခွင်။ ဆီထပြင်ကို။ မမြင်ကွယ်သောဟူ၏။ မြို့ပန် မှုခတ်မြင့်မြင့်။ ကိုယ်မှာတသိ။ ကြည့်တွင်းကြီးသည်။ စီးလျှင်ငယ်သဖြင့်တည့်။ ခွါလေးပွင့် မြင် တွင်မူ။ ကိုင်၍တခြား။ ကြည့်လျှင်ပါးသည်။ ဖလားမှောက်သော တူတည့်။ ရှေ့ခွါမူ ခပ်ဝန်းဝန်း။ ညီညွတ်ထွစွာ။ ရှေ့သွယ်သာသည်။ နေ့စက်ခွါ ခပ်ခွဲနိုးချွန်းနှင့်။ လွန်ချောလွန်းခြီးဆန်လည်း။ ကြော့ရှင် သဖြင့်။ ပိုချည်ခင်ကို။ ဘီးနှင့် သင်သောနည်းသို့။ မြီးခေါင်းလည်း ခပ်သွယ်သွယ်။ ဖယောင်းပုံခွက်။ ထုလုပ်ချက်သို့။ နားရွက် ခ ငယ်ငယ်နှင့်။ တင့်တယ်ထွတို့ထွည့်။ ယင်းလက္ခဏာအင်။ ။ စုံလျှင် မြင်းကောင်းတည့်လေ။

(၁၇) မြင်းကောင်းလက္ခဏာ။ သိရာရှောင်းသည်။ မှတ်ကြောင်း တသွယ်မှာကား။ လည်ရင်းသားကြီးအိုင်အိုင်။ ဝမ်းကြောများရေး။ လည်ဖျားသေးသည်။ ထို မွေးနှင့်ရင်မွေးဆိုင်လျက်။ နှာသောင်တိုင်တန်းအိလျှင်။ ဝန်းဝန်း ဖြိုးဖြိုး။ ထုတင့်နိုးသည်။ ပါးရိုးကြေးကွေးသွင်သို့။ နဖူးပြင်နှာခေါင်းတွင်း။ ဆိုအိမ်တခြား။ ဤသည်များမူ။ ကျယ်ငြားတသပြွင်းတည့်။ စေ့စပ်ခြင်းနှုတ်သီးဝယ်။ နှုတ်ခန်း ၂ ဖြားညီညွတ်စွာသည်။ ရွှေတာဝန်း သာသွယ်တည့်။ နားရွက် ဝယ်တမူကား။

ချွန်းသည်အလို။ပမာဆိုမှု။ကြွကိုချွန်သောလားတည်း။မျက်လုံးများ
 လည်း။ထူးခြားသူ အနေ။ ကြွက်ဂယ်လောင်းသွင်း။ ရွဲ ရွဲထင်သည်။
 ခြုံလျှင်စွဲတုံလေသို့။ခေါင်းတထွေလည်း။ယုန်ရေဆုတ်၏သို့။ထိုမှ
 တသုတ်။တအုတ်အုတ်သည်။ ကြွတ်ကြွတ်မမြည်မြို့ဘူး။ နေခံပေါင်
 တို့တမူ။ကြို့၍သွင်းမြေခံ။ ကော်သည်တကြောင်း။ ကွေးတုံရှောင်း
 က။တရုတ်စောင်းအတူတ ည့်။ ရှေ့လက်မူကြပ်ကြပ်နင်း။အောံကို
 ကျဉ်းလျက်။အထက် ကပ်မှ။တန်းတန်းထွသည်။ ကြည့် ကခပ်ကွင်း
 ကွင်းနှင့်။ ခပင်းဦးစွန်းပါ။အ မြီးလည်ဆံ။မှင်ဆံ ဤလေးဖြာမူ။ သေ
 သတ်စွာရှိ၍လျှင်။ မည့်ကြမ်းငြား။ မနည်းများသည်။ ဖါးဖါးသေး
 မြင်မြင်နှင့်။ အလွန်လျှင်ထူးပြားထွည့်။ ယင်းလက္ခဏာအင်။ ။
 စုံလျှင်မြင်းကောင်းတည့်လေ။

(၁၈) အကြင်မြင်းတို့မှာ။ နေ့ညမှန်ထား။ မိမိအားကို။ ချည်
 ငြားထိုင်နှိုက်သာတည့်။ လည်၍သာပတ်မိအောင်။ ကျင်ကြီးစွန်
 ငြား။ ထိုမြင်းအားမူ။ထူးခြား မြင်းကျော်ခေါင်တည့်။ ရန်မျိုးအောင်
 ဘေးမျိုးပျို။ဥပါဒ်ကိုနှိုင်း။ ကာယိန် ငြိမ်၍။ တင်းတိမ်ရံကြီး။ ဆိုရှင့်။
 အိမ်ရှင်ကိုသေမိမ့်မှန်း။အိမ်လေးထောင့်မှာ။အမှောင်ထင်ရှား။ သ
 မားကြီးလေးယေခံဝန်း၍။ တိုက်တွန်းပြုသော်လည်း။မရေခံနိုင်ဆီ။
 အကာကြီးဟု။ ဘုန်းဒီးလွန်ကျော်သည်။လိမ့်။မြင်းမတည်း မဘွယ်
 ရာ။မြင်းမတန်မဲ့ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်။အစွယ်ရေခံလျှင်မှာမူ။ခေါ်စရာထွေ
 ထူးထွည့်။သည်မြင်းမကိုလျှင်။ ။မြင်းဘွင်ဘီးလူးတည့်လေ။

(၁၉) ထိုမှတသုတ်။မြင်းယုတ်တို့အင်္ဂါ။ မြင်းဆို မြင်းသွင်း။
 မြင်းကြမ်းလက္ခဏာကား။စီးလျှင်မှာမူ။ ကုန်းခါ၍ နေ့ဘက်ပတ်ထိုး။ ဖိ
 ယာတကွဲ။သွားဖြဲပြေးမြို့။ လည် ကိုကို သည်။ အချို့လူးလဲရိုးတည့်။
 ဝုံဘမျိုးတုံ တခါ။တိမ်းသည်တခြား။ပျင်ငြားရပ်၍သာတည့်။တယ်
 နှင့်ညာကို။လည်သာစောင်းပြေးခိုက် ပဘင်ပင်ငြား။ စီးသူအားကို။
 သွားနှင့်ပြန်၍ ကိုက်လျက်။တယိုက်ခေါင်းကိုမြေခံ။ ကြောံသည် တ
 ထန်။ တန်သည်တထွေပေါက်လျက်။ အိပ်ချိန်ရေခံ၍ အိပ်သောခါ။
 သွားကြိတ်၍မူ။အရှုပြင်းလို။ဦးသည်ဆိုတော့။ ကြီးကိုဝါးတတ်စွာ

သာ။ ယင်းအင်္ဂါနှင့်။ မှန်စွာရုံတို့ထွန်း။ လက္ခဏာအင်။ ။ခေါ်
တွင်မြင်းဆိုးတည့်လေ။

(၂၀) အကြင် မြင်းတို့မှာ။ အမွှေးလည်းထွ။ ကိုယ်လည်းဝ
အောင်။ နေ့ညဆေးကုရာ၏။ ဝမ်းသာပဋ္ဌါန။ ဝမ်းလျှင်ဖြောင့်ငြား။
ကျင်ငယ်ပွားမှ။ ထွားထွားကိုယ်လက်ဝလိမ့်။ သို့ပင်ဖြစ်၍လျှင်။ ဥတု
သုံးဆစ်။ ခြောက်ပါးဖြစ်သည်။ ဆွဲနှစ်ရာသီတွင်နှိုက်။ ရောဂါလျှင်
ကင်းမည်ကြောင်း။ နေ့ညမရှေး။ ဖွဲ့နှင့်ထွေး၍။ ကျေးရမည်လျက်
ဆားကောင်းကာ။ ရှားစောင်းငါးပါးဟူ။ ဆင်သမန္တယ်။ ဤခြေခံ
သွယ်ကု။ ထည့်သွယ်အရိုးယူလေ့။ အရွက်မူ-၇ ပါး။ မရိုးနံ့ပို့။ ပင်
ကျွန်နို့သည်။ စိမ်းညိုညို မယားက။ ရှင်ကြောင်ဘွားသည်။ နှုထွား
ကြောင်ပန်းပင်။ မြောက်ဆိပ် တကွ။ စိမ်းမြမြ သည်။ ပုဏ္ဏား
တောင်ငွေပင်နှင့်။ မြှောင်နှင့်တူမနှုန်း။ ရှန်းပို၍ရှဲ။ စိမ်းရောင်စွသည်။
ဥနှံပင်သမုးတည်း။ သည်အားလုံးအလေးမှာ။ မာဂလေယို။ လောတာ
ဆိုသည်။ ဆားကိုထည့်၍သာလျှင်။ အန္တာပိတ်၍ထွေ။ ကျောက်
သွားလိမ့်လက်။ ကျောက်ပြင်ထက်မှာ။ ညက်ညက် ကြိတ်ပြီးသော်မှ
သင့်တင့်တော်သျှင်ရုံရုံ။ ညနှင့်နံနက်။ ဖွဲ့နှင့်ဖက်၍။ မပျက်ကျေးရ
တုံက။ အကြံအစိတ်ကင်း။ ရောဂါမညို။ မသန်းမိ။ သည်။ ပြီးပြီးတင့်
တယ်လျှင်လိမ့်။ သည်မြင်းလျက်ဆားကို။ ဇာတိမယုတ်။ လူသာမတ်
သည်။ မနုဿတဆိုလည်း။ လျက်လိုလျင် လျက်ရ၏။ လေမျိုးရှစ်
ဆယ်နိုင်။ ။ခေါင်တိုင်ကျေးဇူးတည့်လေ။

ပုဏ္ဏား တောင်ငွေ ဆိုသည်ကား။ ဥသျှစ်ပင်ကို ဆို
သည်။ ရှားစောင်းငါးပါးမှာ။ ရှားစောင်းကြီး။ သိင်္ဂီနိုက်။ မြင်းနား။
လက်ဆက်။ လက်ပတ်။ ဤငါးပါးကိုယူ။ အရိုးငါးပါးမှာ။ ၎င်းငါးပါး
တွင်။ ဆင်သမန္တယ်။ တပါးထည့်၍။ ငါးပါးဖြစ်သည်။ ။အမှာ။ ။

(၂၁) ဆီးဖြူဆင်တုံ။ မြင်းဇရုံမှာ။ သုံးပါးဝိဿာစီ။ မကျည်းမှည့်
ဘက်။ စမုနက်နှင့်။ ထန်းလျက်ကြက်သွန်နီကား။ အစိတ်စီချိန်သဖြင့်။
ဆားထွေ၌ဝယ်။ ချိန်စာသွယ်မူ။ တဆယ်ခတ်သော်သင့်လိမ့်။ ယန်း
နှင့်။ ကျပ်ခိုးမှာ။ ဖွဲ့နှင့်။ ထည့်ပြီးချင်မှ။ သည်ပြင်ချိန်ထ။ အကျဉ်းပြ

သည်။ ဘုမ္မဆေးရာဇာကား။ မှန်စွာ ၂ ခွဲ။ မုတ် ၅ မတ်သာ။ ပညာ
ဆေးပုလဲ။ သည်နှစ်ခုမှာ။ ချိန်မှုမတ်စီခွဲလေ့။ ကျွေးသည့် ဖွဲ့တွင်
ထည့်မြဲခတ်၍သာညှဉ်နှင့်နံ့ကံ။ ဤဆေးညှက်ကို။ မပျက်ကျွေးရပါ
က။ အကျိုးမှာဆိုထိမူ။ ပိန်ကြိုပျော်ကင်း။ တင့်ခြင်းရှက်ဆောင်။ ရှဲ၍
ပြောင်သည်။ ခဲအောင် ဝ၍ဆူလိမ့်။ အပူအလောင်ရှိတုံက။ မကြာမ
တင်။ ဤဆေးဝင်မူ။ လျှင်လျှင်လွတ်နေကြတည့်။ ဆဲနှစ်လပင်။ ပေး
ကသင့်ပါ၏။ ဥတုတိုင်းနှင့်တော်။ ။ ဆေးကျော်အကြူးတည့်လေ။

(၂၂) မြင်းဘို့နှိုက်ဝယ်။ ကျင်ငယ်ငြောင့်၍။ ဆီးအောင်ခဲ
သော်မူ။ မြင်းစင်္ဂိုနီ။ ခေါ်ညီမည်တွင်။ သည့်အပြင်သည်။ သင်းဝင်
ဆေးပေါက်ဖြူနှင့်။ အလိုကြူထူးတလီ။ ဘုမ္မရာဇာ။ မှန်စွာ။ ဤလေး
မည်ကို။ တော်လျော်သည်အရည်နှင့်။ များများသွေး၍။ မနှေးတိုက်
သော်သင့်လိမ့်။ ဝမ်းအင့်တင့်အောင်၍ပင်။ ရောဂါတဘိ။ လေချုပ်
ဆီး၍။ ကျင် ကြီးမပေါက်လျှင်လည်း။ ဤဆေးတွင်တူတဆိုက်။ ဘုမ္မ
ရာဇာ။ အာဏာထန်ပြင်။ သက်ရင်းကဲ၍ဆိုက်က။ ကောင်းမြိုက်ချမ်း
သာထည့်။ လျှင်လျှင်လွတ်မည်မှာ။ ။ မကြာခင်ဘူးတည့်လေ။

(၂၃) တံကူးကဆုန်။ နယုန်။ သုံးလတွင်ဝယ်။ ခါတ်မညီမြို့။
ထုတ်လည်းချို၍။ မြင်းဘို့နာလတ်ချင်မူ။ အမြီးလျှင်တလျှင်လျှင်။
သိုမသိမ်းအား။ စါမစားဘဲ။ ထငြားကြိပ်ကြိပ်ဝပ်လျက်။ ချွေးစိမ့်စပ်
တပို။ ပို။ မရပ်မတည်။ ထူးသည်ရှိတုံမြို့လိမ့်။ ယင်းသို့နာဟန်အား။
ရာထိနှင့်ရွယ်။ ချမ်းသာလွယ်အောင်။ ကုဘွယ်ဆေးကို ကြားအံ့။
ဆေးပညားနှင့်။ လက်ားကန်ချုပ်နီ။ ကြိုးစကောံလောင်း။ ထည်းစာ
ကောင်းသည်။ ယင်းနှောင်းတူတညီနှင့်။ စဂူနီဆေးပုလဲ။ ဆင်သမ
နွယ်။ ဤဆေးဝယ်ကို။ ချိန် ဘွယ်ဘကျပ်ခွဲက။ စင်မြဲ ငြုတ်ကောင်း။
ဘုမ္မရာဇာ။ ဤဆေးမှာမူ။ မတ်သာရတုံရှောင်းမှာ။ ကောင်းကောင်း
ကြိတ်၍တိုက်ရမူ။ မကြာမတင်။ သျှင်လျှင်လွတ်လိမ့်ဟူ၏။ မှတ်ယူ
ဘွယ်တို့ထည့်။ ကြီးငယ် ၂ ပါးကျင်။ ။ သည်ဘွင်အထူးတည့်လေ။

(၂၄) ဝါဆိုထွန်းပြောင်။ ဝါခေါင်တော်သလင်း။ သုံးလတွင်း
ဝယ်။ မြင်းဘို့အနာကို။ ကျော်စောမြန်တောင်။ ပညာခေါင်တို့။ ဝဲ

လောဝင်ကြီးဟုဆို၏။ ယင်းထိုနာဟန်မှာ။ လေရန်နည်းသည်။ ဝင်းလည်းချုပ်၍ သာလျှင်။ ချောင်းမှာ တဟုဟု။ မွေးစုတ်စုတ်သာ။ ဂြိုသဉ်မှာကို။ မှန်စွါ ဤသို့ကုလေ့။ ပန်းနု နွင်းရှိုင်းခို။ ပန်းဥပန်းရင်း။ နွားမြေသွင်းသည်။ လေးညှင်းဇာဒိဗ္ဗိလ်နှင့်။ ဩဆိုကာစုတ်တသံ။ ခပေါင်းနွင်း အနွယ်သွင်းမှာ။ ဟင်းခါးရှမ်းပြည်ထည့်လေ့။ စမန်၏အမျိုးမှာ။ စမွတ်လည်းဟူ။ အဖြူဘဝီ။ အနီတကွဲ။ စပါးဖွဲဟု။ ခွဲသော်ငါးချော၏။ တောဆေးမှာကို။ မူးသာမတ်စိပြု။ တုရားဆေးကို။ လေးရှေးတပဲစီရ၍။ ညက်မှုကြိတ်တိုလှည့်။ ခဏလျင်မြန်မြန်။ ။ အတန်တိုက်ပါတည့်လေ။

ခပေါင်းနွင်းအနွယ်သွင်းဟူသည်။ ခပေါင်းနွင်းနွယ်တို့ကိုယူ။ ဟင်းခါးရှမ်းပြည် ဟူသည်။ ရှမ်းပြည်ဟင်းခါးကိုယူ။ တောဆေးတမူးစီရလျှင်။ ပရဆေး ၄ ရွှေစီရ။ တောဆေး တမတ်စီရလျှင်။ ပရဆေး တပဲစီရ။

(၂၅) ငှက်ပျောညွန့်ဒီးဖုတ်ယူ။ ငြုတ်ပိတ်ချင်း။ လေးညှင်းကြက်သွန်ဖြူကို။ ချိန်လေးတူကြိတ်လေခါ။ အရက်ဆို၏။ ရေကိုမစွက်ပါနှင့်။ ခတ်သောခါကြိတ်တလှည့်။ အရက်နှင့်ခတ်ရမည်။ ။ ဤသည်မျက်စဉ်းတည့်လေ။ ။ ဇိဝှါဘွင်အမည်။ လျှာရင်းလျှာဖျား။ နှိုက်ညားပတ်ပတ်လည်၍။ ပုန်းရည်နှင့်နေ့တိုင်းဆေး။ မယွင်းမံယို။ သတိလို၏။ ဆားကိုနေ့တိုင်းကျွေးလေ့။ သိပ်လည်ကမှန်မယွင် ။ ဒဟတ်သကို။ ရှက်ညိုရှိုင်းရှိုင်း။ နု နွင်းစိမ်းကို။ ငြိမ်းကြိတ်မှာ။ ထိပ်ကထည့်လေလျှင်းလေ့။ သက်ရင်းကြီးမြစ်ကိုရေနှင့်သွေးလတ်။ မပြတ်ဆွတ်စေလိုရှင့်။ လည်ကျိတ်ခို အောံကလျှင်။ မှိုင်းကို မပြတ်မလတ် ခံစေချင်၏။ မြက်လျှင်မစားက။ မန်ကျည်းမှည့်-စမုံနက်။ ဆားထွတ်ဘက်၍။ ညက်ညက်ကြိတ်ပြီးမှလျှင်။ ခံဘွင်းဝမှာစားစေလှည့်။ မပြတ်မလတ်သာ။ ။ လျှာကိုပွတ်ပါတည့်လေ။

(၂၆) သတင်းကျတ်ဆန်း။ ဒီးပန်းပွင့်တုံး။ တန်ဆောင်မုန်း နတ်တော်။ လသုံးတော်ဝယ်။ နာသော်လျှင်အမှန်။ မချီတင်ကဲ။ ရောဂါစွဲသည်။ အထဲခါတ်လောင်ပြန်တည့်။ နာဟန်တမူကား။ ချောင်းလည်း

ဆိုးမှ။ဝမ်းလည်းကျသည်။ယိုထမျက်ရည်များ၏။မျက်သားလည်း။
 တက်ဘတ်သည်။သဏ္ဍိပြင်တရား။ကိုယ်အမွေးသည်။ အထွေးထွေး
 ကျွတ်လိမ့်မည်တဏ္ဍ။ ဝမ်းလေလည်သွားလတ်က။ပုတ်ပါ နံပါ ညှိ
 ပါဘိဆိုရလိမ့်။သည်ရောဂါကို။ကုရမည်ဆေးမှာ။နှုပ်ချိုကြွဟင်း။
 သက်ရင်း လက်ထုတ်။ ကန့်ချုပ် နိတျာတျာနှင့်။ ကြောင်လျှာဆူး
 ခေါင်းနက်၊မိုးနံ့ထည့်ပြီး။လက်ထုတ်ကြီးနှင့်။တသီးကလိန်၊လေးချိန်
 မှန်လစ်။အမြစ်စတေဘက်လေ့။စမန်နက်မိသလင်။ငြုတ် ပိတ်
 ချင်း၊မယွင်းမှန်ငြား။သည်လေးပါးမှာ။ဇီးရတရပင်တည့်။ညက်စွါ
 လျှင်ကြိတ်သောထွေ။နံနက်ညဝန်။အချိန်မှန်အောင်အင်တန်တိုက်
 တို့ပေလေ့။ခတ်တုံလေမျက်စဉ်း။ထွန်ညှင်းပြတ်ယူ။ ကြေမှုတရ။
 လေးထူပြုသည်။ ခရုဖောင်းကရင်းကို။ မြင်းမြင်းစပ်အောင်သာ။
 ငြုတ် ထောင်းသည်။ ကျည်ပွေ့ရည်နှင့်။ သာကြည် ခတ်လေပါ
 လေ့။သည်အနာကို။မှိုင်းသာခံတို့ထည့်။စပါးကိုမကျွေးသာ။ ။
 ဖွဲမှာထည့်လေတော့လေ။

(၂၇) ပြာသိုကသည်။ နှာရီယိုရွဲ။ တပို့တွဲတပေါင်း။ လသုံး
 ကြောင်းဝယ်။မကောင်းရောဂါ။အနာစွဲလတ်သော်။အနာသဘော။
 ထောက်စောကြော၍။ဖောင်းဂေါကြီးဟုခေါ်၏။ နာဟန်သော်တမူ
 ကာ။ချောင်းဆိုး၍သာ။ဝင်းခိုင်စွာနှင့်။ အစင်မှန်စွာမစားဘူး။ မစီး
 ငြားလည်။ ချွေးကားတဖို့ ဖို့။နောက်ပေါင်မငြိ။ မြိတမြိနှင့်။ ရဏ္ဍသိ
 ရှိတုံမြို့လိမ့်။ ယင်းသို့ နာလျှင်မှာ။ ကြိတ်ပင်မျိုး။ ထမင်း ချိုးသည်။
 ကျော်ပိုးထောင့်ဆင်ပြာနှင့်။ ကန့်ချုပ်မှာနိတွေးထွေး။ မဟာထွေ
 ခါး။ ဆေးပညားသည်။ ကုလား၏ဆောင်မေးတဏ္ဍ။ ကြိုင်ကြိုင်မွေး
 သည်။ ဆေးပုလဲ-ဆူးလေ။ မြေပုံခရမ်း။ ဆူးခပ်ကြမ်းသည်။ ခရမ်း
 စပ်တထွေနှင့်။ပဲပြတ်ပေတွတ်တွတ်နီ။အမြစ်စုရုံး။အားလုံးတမတ်
 စိတဏ္ဍ။တလီသည်မှပြင်။ထုမ္မရာဇာမည်သာ ဆေးကျော်ထင်ကို။
 အမှန်လျှင်ချိန်နှစ်မတ်။ညက်ကြောင်း ပျော်ပျော်။ ကြိတ်ပြီးသော်မူ။
 ဆားထွေ သင့်ရုံခတ်၍။မပြတ် နေ့ညနှိုက်။ မန်ကျည်းစသည်။ထို
 အရည်နှင့်။ သုံးကျည်လေး ကျည် တိုက်လေ့။ ကောင်းမြိုက်မျက်

စဉ်းမှူကြွံခွါတကြောင်း၊ ခွေးခေါင်းတဉ်းလှို၊ တောဆိတ်ဖြိုမှူ၊ အလို
 ပန်သကူတဉ်း၊ ကြက်သွန်ဖြူ - ငြုတ်ကောင်း၊ ကြိတ်လေညက်ညက်။
 ရေမစွက်ဘဲ။ အရက်နှင့် ခတ်ထုံရှောင်းလေ့။ မှိုင်းကောင်းလည်း
 ခံရမည်မှာ။ ကျန်းနှင့်တရော်။ သည်နှစ်ဘော်ကို။ ရသော်အခေါ်ခွါ
 လေ့။ ဒီးချေးမှာကင်ထုံလျက်။ ဆိတ်ဖလူးနှင့်။ ဆိတ်ဖူးမှာ အရှက်
 ထာည့်။ ရရုံးလျက်မှိုင်းဆေးပြု။ လျှာကို တသွယ်။ ဝွတ်ဘွယ်ဆေး
 တရကသ။ ကျီးအာဥ-ဆေးပေါက်နက်။ ပေါ်ဖြူ-သင်းဝင် ဆင်သမ
 နွယ်ဘက်၍။ ဆေးထုံလျက်ကြိတ်များထည့်။ လျှာကိုပွတ်ရမည်။ ။
 ပုန်းရည်ချဉ်ချဉ်တဉ်းလေ။ ။ ထမင်းချိုးမှာ။ မြင်းစင်္ဂိုနီကိုယူပါလေ။

(၂၀) အကြင်မြင်းတို့။ ကွတ်တွင်းတွင်တထွေ။ အလွန်ပြင်းစွာ။
 စွဲရောဂါနှင့်။ အနာရာတွင်ဖြစ်စေတည့်။ အကြောသေနှင့်။ လက်မြေ
 ဝင်တဘော်။ အကြောတွန့်ထ။ သည်ကျလည်ဝင်။ လည်လျှင်လန်
 ခဲ့သော်မှူ။ အရှက်သုံးပါး။ အမြစ်နှစ်ထွေ။ ဒေါ်လီမွေမှာ။ ခတ်လေ ငပိ
 ဆားနှင့်။ ဒီးဖွားဖွားတိုက်၍လျှင်။ ပုံးရည်နှင့်ဘက်။ ရေမစွက်ဘဲ။ သုံး
 ခွက်တခွက်တင်တည့်။ ယင်းကိုလျှင်နာနာတိုက်။ ထိုမှတသိ။ မှိုင်း
 ကြီးကိုခံလိုက်၍။ အပေါ်ခွဲ နယ်ဆေးကာ။ သက်ငယ်ကောက်ရိုး။
 စသည်ပျိုးမှာ။ ပြာပျိုးဆေးရှစ်ပါးကို။ နည်းမများအခန့်တော်။ မပြစ်မ
 သွက်။ အရက်ကောင်းနှင့်ဖျော်မှာ။ အဖတ်ကော်၍။ ရသော်ကြပ်ထုပ်
 ပြု။ အကြောပတ်ကုန်။ ကိုယ်လုံး၌ဝယ်။ သိသိနယ်၍ကုလေ့။ ထဲ
 တိုက်မှုဆေးတထွေ။ နယ်ထုံစည်းထုံသက။ မချာနေတိုင်းတဉ်းလေ။

အရှက်သုံးပါးမှာ။ တိမ်းညက်။ မန်ကျည်း။ ကင်ပွန်း။ အမြစ် ၂ ထွေ
 မှာ။ ရဲရို။ ကင်ပွန်း။ ပြာရှစ်ပါးမှာ။ သက်ငယ်။ ကော်ရိုး။ ဟင်းနုနယ်။
 ညောင်။ ဒေါင့်ဆပ်ပြာ။ ကျပ်ခိုး-ထုံး။ စရန်နက်။ ၎င်းရှစ်ပါးကိုယူ။

(၂၆) မြင်းနာတကာ။ ကုဘွယ် ရာသည်။ မဟာမှိုင်း
 ကြီးကို။ မှိုင်းတွင်အချုပ်။ အဆုံးအရပ်၍။ သရုပ် ပြည့်နိုးဆိုအံ့။ ဝစ္စ
 ကို-၄-ပါးယူ။ ပိုက်ဆိုးကွန်ဆို။ ခေါ်တမျိုးနှင့်။ သိုးဆိုလင်းထုပ်ဟူ
 ၍။ လင်းတမူအတောင်ဘက်။ ကျန်းပေါက်။ ဝါစေ့။ မှင်သေ့ဖုတ်ပေ။
 လင်းလေတထူး။ ဆိတ်ဖူးကြောင်ပန်းရွက်နှင့်။ ထည့်လျက်ခွံ သိသ။

ချံညှင်းဆံပေ။ မွေရေစာခြား။ သီးဘွားထမိစဟု၊ ရသမျှရရုံးပေါ်။ တစူး
စါးကို။ မှတ်သားတသီး။ ထင်းလုပ်ပြီး၍။ မှိုင်းကြီးခံရသော်ကား။
ပျော်ပျော်စွာရောဂါ။ သွေးသံတိမ်းသည်။ ခပ်သိမ်းမြင်းအနာကို၊ ချမ်း
သာလိမ့်အမှန်။ ဧကန်မဆုတ်ဆိုင်းသည်။ မှိုင်းမှိုင်းကျော်ထင်။ ၂၀။
မှိုင်းတွင်ချုပ်အတည့်လေ။ ။ ငစ္စသေးပါးမှာ။ လူဝစ္စ။ ခွေးဝစ္စ။
ဝက်ဝစ္စ။ ကြောင်ဝစ္စ။ သည်လေးပါးကိုဆိုသည်။ ခွံသိသမှာ။ လူ
ခေါင်းခွံကိုယူ။

(၃၀) မွေးမည်မှန်းထား။ မြင်းတို့အားလျှင်။ ချည်ထားစရာ။ ချည်
တိုင်မှာကို။ ဖြစ်တန်ချေပြီ။ မွေးပေါင်းသုံးဆယ်။ အလွန်ကျယ်၍။
သွယ်ဝယ်စေ စုံ။ မဆိုတုံဘဲ။ လိုရုံလက်စီအံ။ စိုင်းလျှော်နိမြင်းတို့
ကို။ အင်သားသစ်မြတ်။ လုံးပတ်သုံးထွာဆို၏။ အလျားကိုသိအပ်စွံ။
သုံးတောင်နှစ်ရိက်။ ငှက်ပိုက်ပြုပြီးမှလျှင်။ ဧသံကချည်ရမှု။ ရန်မန်
ခပ်သိမ်း။ ကင်းငြိမ်းလတ်ဟူ၏။ စိုင်းလျှော်မှုအဝါ။ သင်းခွေနိဝင်း
ဘယ်လင်း။ ဤသုံးဖြာကို။ ခုံတိုင်မှာရှားအနှစ်။ မကြီးမငယ်။ လုံးပတ်
ဝယ်မှု။ သုံးဆယ်နှင့်လေးသစ်တည့်။ အလျားဖြစ်မှု။ စင်စစ်သုံး
တောင်မှာ။ အစွန်းနှိုက်မှု။ တရိုက်လေးသစ်သာ၏။ အိမ်ရှေ့မှာချည်
ရက။ တန်ခိုးကြီးခြင်း။ ဘုန်းပဝင်း၍။ မင်းပူဇော်ခံရလိမ့်။ သည့်ပြင်မှ
တမှု။ သင်းခွေစိုင်းလျှော်။ အုန်းခွံခေါ်သည်။ သုံးတော်အမွေးဖြူကို။ စီး
လိုမှု။ နဘဲသား။ လုံးပတ်သုံးထွာ။ နှစ်ရိက်သာ၍။ အလျားမှာ။ သုံး
တောင်တရိုက်။ ဆောင်ပြုငြားမှ။ ရှေ့မြေဝံပါးက။ ချည်ထားရလျှင်။
ရန်သူအမျိုး။ မတိုးလာဝံ။ ထွားညှစ်ရင်စီး။ သမီးကညာ။ မှန်စွာရမည်
ပင်တည့်။ စိုင်းလျှော်တွင်အမွေ။ ဖေါင်းဝတ်နိဆို။ ဖေါင်းဝတ်ညှိနှင့်။
ယင်းထိုမြင်းသုံးကွဲကို။ ချည်မြဲရင်းမာတိုင်။ သုံးထွာကလွတ်။ နှစ်
သစ်ဖြစ်၍။ လုံးပတ်ကြီးအိုင်နှင့်။ မြိုင်မြိုင်ငြင့်ဖြူးဖြူး။ အလျား
သုံးတောင်။ နှစ်ရိက်ဆောင်မှ။ ထို နောင်လေးသစ်ကြူး၏။ မြေဝံစူးစူး
ကချည်တုံလတ်။ ရန်သူပျောက်ဖျက်။ ကျေးမက်ရွာပြည်။ ထီးနှင့်
စည်ကား။ အမည်ရမချွတ်တည်း။ ဖေါင်းဝတ်နိအဖြူ။ မကျည်းစေ
မှန်။ မြင်းသုံးတန်ကို။ အမှန်စီးလိုမှုကား။ သပြေဟူသည်။ ဇမ္ဗူသစ်

သားမြတ်။လေးသစ်သာ၍။သုံးထွာစေ အောင်ဖြတ်တည့်။ အလျား
 မှတ်သုံးတောင်။ ကျမ်းနှင့်လိုက်၍။ နှစ်ရက်အစွန်းဆောင်မှ။ အရှေ့
 ထောင်ချည်ပါနော်။ သူတကာထက်။ ဘုန်းကြက်သရေ။ များထွေ
 ကြေးကျွန်၊ ရေဆန်စပါး၊ စီးပွားချမ်းသာ၊ တေဇာတက်ထွန်းပေါ်လိမ့်၊
 ဘောင်းဝတ်ခေါ်ညှိနိုက်။ တည်စေ အရောင်။ နီကြောင်ကြောင်
 နှင့်။ ပိတုန်းတောင်ချက်ချက်ဟူ။ မှန်ဆက်ဆက်မြင်းတို့အား။ အင်
 ကြင်းသားမှတ်။ လုံးပတ်နှစ်ထွာထား၍။ အစွန်းကားတရက်ဖြစ်။
 လေးသစ်လည်းကောင်း။ တဘန်လောင်းလော။ လုံးလျောင်းအလျား
 ထွင်ကား။ သုံးတောင်ပြင်တထွာလေဝံ။ ရယောစင်စစ်။ ဆွဲခြောက်
 ဖြစ်သည်။ လေးသစ်အစွန်းမောက်၍။ ကျမ်းအလျောက်ချည်လေပါ။
 ရဟန်းပုဏ္ဏား။ စသောအားဖြင့်။ မြင်ငြားသူတကာတို့။ သားပမာချစ်
 လိမ့်မည်။ မင်းဆုခံရ။ ဘုန်းတေဇမူ။ သူများထက်။ ထူးလည်လိမ့်။
 ထနည်းသည်မှတ်ရာ၏။ မြင်းကိုထားလိုလျှင်။ ဗေဒင်တွက်ဦး
 တည့်လေ။ ။

(၃၁) ဗေဒင်ကျမ်းအလို။ အင်္ဂါဖိလာ။ ကျလေရာ၌။ မြင်းသာ
 ထားမှု။ လားလားမသင့်ဆို၏။ မတိုသက္ကရာဇ်။ ယင်းတို့ဖိလာ။ သိလို
 ပါမှု။ မှန်စွာတည်တံ့လစ်မှ။ နှစ်ဆယ်ရှစ်နှော၍သာ။ မြှော်ထေခံရှုမှ။
 သုံးခုမြောက်လေပါလေ။ ရှစ်ခုသာစားပြီးလျှင်။ ကြွင်းသေသဖြင့်။
 ဘောမအင်္ဂါခွင်မှ။ တခွင်လွန်လျှင်။ ရေတုံလတ်။ ကျလေရာကို။
 အင်္ဂါဖိလာမှတ်လော။ သုံးတုံလတ်မှု။ ကွက်လွတ်ရေတုံလှည့်။ ရာ
 ဟုဖိလာတွင်။ ဆင်မသင့်ဘူးတည့်လေ။ ။

(၃၂) မြင်းတို့ သဘောမှာ။ သန္ဓေကျစ်လစ်။ သွားသည်ဖြစ်၍။
 သုံးနှစ်ရှိသောအခါ၌။ အစွယ်သာဘူးတုံမြောက်။ ငါးနှစ်တွင်ပေါ်။
 မြှော်နှစ်သော်မူပေါ်လိမ့်ဖြူးဖြူးရောက်ရှင်။ ထိုနေခံချနှစ်ရှိသေခါ
 ပေ။ အစွယ်နေမှာ။ အရှေ့စွန်းတုံ လစ်အံ။ ရှစ်နှစ်သော်ခေါင်ကျမြို့။
 နဝဝသံ။ ကိုးနှစ်မှန်က။ ကျပွန်အစွယ်ရောက်တို့လိမ့်။ ဆယ်နှစ်
 သို့။ တိုင်လျှင်မှု။ မရွှေ့အလယ်။ သွားထိပ်ဝယ်လျှင်။ တသွယ်မှတ်
 နည်း။ အမည်းစွန်းလိမ့်ဟူ၏။ သည်နောက်မူဆဲရှစ်ဝယ်။ သည်သွား

တွင်ပေ။ အမည်းပြေ၍ အရွှေစွန်းတသွယ်တည့်။ နှစ် နှစ်ဆယ်တိုင်
 ကလျှင်။ အစွန်းသွား၏။ ထိပ်ဖျားမှာတက်။ ဖက်တချက်ဝယ်။ စွန်း
 လျက်မည်းမည်းထင်လိမ့်။ သုံးဆယ်တွင်စွယ်နှစ်ချောင်း။ ထိပ်တွင်
 မှန်စွာ။ အလွှားသာလျှင်။ ကွာ၍ကျတုံရှောင်းအံ့။ နှစ်ပေါင်းဋ္ဌတိံသာ။
 သုံးဆယ်ရှစ်နှစ်။ ရောက်တုံလစ်က။ စင်စစ်မှတ်ဘွယ်။ အလယ်
 သွားထိပ်မှာလျှင်။ သထပ်သာ။ ကွာ၍ကျလိမ့်မည်။ အနှစ်လေးဆယ်
 တွင်။ အစွယ်တတန်။ ကျတ်ပြန်တုံလစ်။ လေးဆယ်ရှစ်ဟူ။ ရောက်
 လစ်အသက်ရှည်က။ သွားလဲသည်။ နဲ့၍လျှင်။ အံလည်းနှစ်ချောင်း။
 ဟောင်းလောင်းကျိုးတုံချင်အံ့။ ငါးဆယ်တွင်သက်ဆုံး၏။ ဟတ္ထိ
 ဆင်တို့မှာ။ ။ တရာသက်တန်းတည့်လေ။

ရွှေတိုင်းဂါမံ-မြင်းကြန်လက်ကမ်းရင်း

ဤတွင်ပြီး၏။

pdf creator - Wanna Soe

လေမျိုးရှစ်ဆယ် ဆေးလုံးအကြောင်း။

ခါးချိုး၊ ခါးဆစ်ကိုက်ခဲသော အနာ။ အကြောဘင်း အကြောသေသော အနာ။ ဝမ်းဘွင်းမှာ အလုံးအခဲ၊ အပြားအပျဉ်တည်ရှိသော အနာ။ ခြေထက် မျက်နှာရောင်ရမ်းဘောသွပ်သော အနာ။ ကာလသားရောဂါနှင့်စပ်၍ အရပ်ရပ်ဖြစ်ပွားသည့် အနာ။ လေနာ။ ချင်နာ။ ဒီးယပ်ကျိုး၊ ဒီးယပ်ကွက်အနာ။ ဆီးဝမ်းမဖြောင့်သော အနာများကို။ လူ-၁၀၀-လျှင်- ၉၉-ယောက်ကျ ပျောက်ကင်းစေနိုင်ကြောင်း။ သက်သေခံလက်မှတ်။ ထောင်သောင်းများ စွာရရှိပါသောကြောင့်။ ရောဂါစွဲကပ်သူ လူအပေါင်းတို့။ ကောင်းစွာ ယုံကြည်အားထားသော ဆေးဖြစ်သည်ဟု။ အတည်အကျသိသာရပါသည်။ ဤဆေး၏အကြောင်းကို။ လူအများ ကြားသိအောင်။ ကြော်ငြာစာထုတ်ဝေရောင်းချခြင်းမပြုမီ။ နှစ်ပေါင်းကြာရှည်စွာ ပေးကမ်းကုသခဲ့ရာ။ အထက်အဆိုပါ ရောဂါများ၊ သူးခြားစွာပျောက်ကင်းသဖြင့်။ ယုံကြည်အားထားရသည့်အတိုင်း။ ၁၂၆၄-ခုနှစ်တွင်။ သမားတော်ကြီး- ဆရာပေါကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ် အုပ်ချုပ်၍။ မန္တလေးမြို့၌။ မြန်မာသမားတော် ဆေးတိုက်အမည်နှင့် တည်ဆောက်ပြီးလျှင်။ လက်ဝဲလက်ဝဲအမှတ်အသားနှင့်။ လေမျိုး(၈၀) ဆေးလုံးများကို။ ကြော်ငြာရောင်းချရာ။ ၁၂၇၉-ခုနှစ်တိုင် ၁၅-နှစ်အတွင်း။ ဆေးလုံးအရေအတွက် ဆန်းစစ်ပေါင်း- ၁၀၀- ကျော်မျှ။ ဝယ်ယူဆုံးဆောင်ကြသည်ကို ထောက်ထားလျှင်။ ရောဂါ စွဲကပ်သူ လူအပေါင်းတို့။ အထူးသဘောနှစ်သက်သော ဆေးဖြစ်ကြောင်း။ ကောင်းစွာသိရပါသည်။ ဤဆေးလုံး ကျော်စောထင်ရှားသည်ကို အကြောင်းပြုပြီးလျှင်။ လေမျိုးရှစ်ဆယ် ဆေးလုံး အမည်နှင့်။ အဘုအပ တော်လှင် ရောင်းချကြသည်မှာလည်း အလွန်ပေါများသဖြင့်။ ဆေးဘူးတွင် လက်ဝဲလက်ဝဲ ပါမပါကို သေချာစွာ ကြည့်ရှု ဝယ်ယူတော်မူကြပါ။ ၎င်းဆေးထဲမှာ။ စိန်-ဟင်းရိုင်း-ကန့်-ပြဒါး-စသော ခါတ်မပါကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။

၂၅ လုံးဝင်ဘူးငယ်-၁-လျှင်-၄-ပဲ။ ၁၀၀-ဝင်ဘူးကြီး-၁-လျှင်-၆၆-လုံးနှင့်။ မန္တလေးမြို့။ မလွန်ဈေးသစ်ချပ်။ ၈၅-လမ်းနှင့်-၃၃-လမ်းထောင့်။ ဆေးရုံးဝင်းရှိ။ မြန်မာသမားတော်တို့ ဆေးတိုက်ကြီးတွင်ဖြစ်စေ။ အရပ်ရပ်ကို သံစသယ်များ သံမှာဖြစ်စေ။ ရရှိနိုင်ပါသည်။